

Pic de Bastiments

28 de maig de 2014

Integrants: Vicenç Catafal, Pep Comas, Joan Corbera, Miquel Maymó, Ismael Porcar (i la Neret), Josep Oranias, Julià Pratginestós, Josep Roca, Josep Rodri i Salvador Vilà

Distància: Projectada 8'696 Km i amb altures 8'933 Km. **Temps:** 5'18 **Desnivells:** 706 m. **Acumulat:** 734 m. **Cotxe:** 125 Km. Ismael Porcar i Josep Roca

Sortim a les set del matí dels Gorcs, per anar cap a Vic, Ripoll, Camprodon, per acabar al aparcament de l'estació d'esquí de Vallter 2000.

Falten pocs minuts per les nou, quan comencem a caminar, de moment temps esplèndid, sabem, però, sabem per la previsió que això pot canviar ràpidament. per començar ens trobem amb molta més neu de la era d'esperar, pugem cap les runes de l'antic refugi d'Ull de Ter, un bon tram abans de començar la pujada cap el Coll de la Marrana, ja trepitgen neu, el camí desaparegut, per tant amunt inventant el camí, la neu fresca i flonja caiguda la nit

del dilluns, ens permet pujar, això si amb precaucions, treballósament arribem al Coll i seguim. Pugem cap a la carena del Bastiments, afortunadament aquesta es veu neta i per tant, apart del pendent, cap més dificultat, entretant han anat pujant, tot dissimuladament, primer algun que altre nuvolet i quan encarem el pendent final, la boira ja ens cobreix, la veritat que venien ganes de tornar enrere, però com que l'esperança és l'últim que s'ha de perdre, seguim amunt. En fer cim tenim la recompensa, al canviar de carena també canviem els núvols, que ens permeten un magnífic espectacle muntanyenc, amb tota la munió de cims força emblanquinats i fins i tot alguna que altre ullada de sol que ressalten els contrastos, en haver esmorzat,

feta la foto de grup i comentat el panorama, decidim baixar cap el Coll de la Geganta, ja que la pujada al Coll de la Marrana,

ens havia fet perdre un temps necessari per baixar per Prats de Bacivers, tot i que pensem que alguna congesta de neu ens pot fer la guitza per sota el Coll, optimistes però avall, fins el Coll no s'hi veu cap dificultat, en arribar al Coll, ja hi som, torna la boira que ja no ens abandonarà fins gairebé l'arribada a Vallter.

Cerquem el camí de baixada i degut a la boira, diem que no podem fer cap atall i per tant no hem de deixar el camí per res, els auguris es compleixen davant nostre una magnífica congesta, però el camí desapareix i amb la boira no veiem continuació, neu de bona qualitat per caminar-hi, pendent però no amb excés, un parell de culades sense conseqüència i en un dit i fet ja som al altre cantó, aquesta

vegada la fortuna ens acompanya, ràpidament retrobem el camí i sense deixar-lo arribem a la capçalera de les pistes d'esquí de Vallter, avall i arribem a la fi de la sortida.

Anem a dinar a can Repunxó, amb bona nota per l'establiment, en arribar-hi comença a ploure en sortir encara més, podem dir que la sort ens acompanyat avui, per la setmana que ve, es programa anar a la Serra de Curull, per Vidrà, hora de sortida les set del matí.

Text: Pep Comas
Fotografies: Joan Corbera

